

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 140/17
Люксембург, 20 декември 2017 г.

Решение по дело C-434/16
Peter Nowak/Data Protection Commissioner

Писмените отговори, дадени по време на изпит за професионални умения, и евентуалните коментари на проверителя по тези отговори представляват лични данни на кандидата, до които той по принцип има право на достъп

Предоставянето на кандидата на такова право всъщност служи на целта на законодателството на Съюза, а именно да се гарантира защитата на правото на физическите лица на личен живот при обработването на засягащите ги данни

Личните данни са определени в директива на Съюза¹ като всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице.

В качеството си на стажант експерт-счетоводител г-н Nowak издържава успешно изпитите по счетоводство за първо ниво и три от изпитите за второ ниво, организирани от Institute of Chartered Accountants of Ireland (ирландска професионална организация на експерт-счетоводителите. Той обаче не издържава изпита по „стратегическо финансово и управленско счетоводство“. След като не успява да издържи този изпит, през есента на 2009 г. г-н Nowak най-напред подава жалба, с която оспорва изпитния резултат. След като тази жалба е отхвърлена, през май 2010 г. той подава молба за достъп до всички засягащи го лични данни, съхранявани от професионалната организация на експерт-счетоводителите. През 2010 г. професионалната организация на експерт-счетоводителите изпраща на г-н Nowak 17 документа, но отказва да му предостави неговата писмена изпитна работа с довода, че тя не съдържа лични данни.

Пред Supreme Court (Върховен съд, Ирландия) г-н Nowak оспорва решението на Комисаря за защита на данните, според когото писмените изпитни работи по принцип не представляват лични данни. Тази юрисдикция иска от Съда да се установи дали писмените отговори, дадени от кандидат по време на изпит за професионални умения, и евентуалните коментари на проверителя по тях представляват лични данни.

В днешното си решение, на първо място, Съдът подчертава, че кандидат на изпит за професионални умения е физическо лице, което може да се идентифицира пряко по името му или непряко по идентификационен номер, които са отбелязани върху писмената изпитна работа или заглавната страница на тази работа. Без значение в този контекст е дали проверителят може да идентифицира кандидата в момента на поправяне и оценяване на писмената изпитна работа.

На второ място, Съдът проверява дали писмените отговори, дадени от кандидата по време на изпит за професионални умения, и евентуалните коментари на проверителя по тях представляват информация, засягаща този кандидат. В това отношение Съдът уточнява, че употребата на израза „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“, съдържащо се в директивата, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което не се свежда до чувствителната информация или информацията с частен характер, а потенциално обхваща всякакъв вид информация, както

¹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че „засяга“ съответното лице. Последното условие е изпълнено, ако поради своето съдържание, крайна цел или последици, информацията е свързана с определено лице. Писмените отговори, дадени от кандидат на изпит за професионални умения, съответно представляват такава информация, свързана с личността му.

Всъщност съдържанието на тези отговори отразява равнището на знания и умения на кандидата в определена област, както евентуално и мисловния му процес, неговата преценка и неговото критично мислене. Освен това крайната цел на събирането на отговорите е да се оценят професионалните способности на кандидата и уменията му за упражняване на съответната професия. Накрая, използването на тази информация, което по-специално намира отражение в издържането или неиздържането от кандидата на съответния изпит, може да има последици за неговите права и интереси, тъй като може да предопредели или повлияе например на шансовете му за достъп до желаната професия или работа.

Що се отнася до коментарите на проверителя по отговорите на кандидата, Съдът констатира, че и те като отговорите, дадени от кандидата по време на изпита, представляват засягаща го информация. Съдържанието на тези коментари съответно е отражение на становището или преценката на проверителя относно постигнатите индивидуални резултати от кандидата по време на изпита и по-специално относно неговите знания и умения в съответната област.

Съдът посочва, че за квалифицирането като лични данни на писмените отговори, дадени от кандидата по време на изпит за професионални умения, и на евентуалните коментари на проверителя по тези отговори, не може да има значение обстоятелството, че това квалифициране по принцип осигурява на кандидата права на достъп и на поправяне.

Всъщност възприемането на друго разрешение би означавало тези отговори и коментари напълно да бъдат изключени от задължението за спазване на принципите и гаранциите в областта на защитата на личните данни. Кандидатът на изпит по-специално има законен интерес, обоснован със защитата на личния му живот, да може да възрази срещу обработването на отговорите, дадени по време на този изпит, и на коментарите на проверителя по тези отговори извън изпитната процедура, и по-специално срещу предоставянето им на трети лица, а дори и публикуването им без негово разрешение. Освен това организираният изпит субект в качеството си на администратор на данните е длъжен да гарантира, че тези отговори и коментари се съхраняват по начин, непозволяващ трети лица да имат незаконосъобразен достъп до тях.

Съдът освен това констатира, че правата на достъп и на поправяне, предвидени в директивата, също може да бъдат обосновани по отношение на писмените отговори, дадени от кандидата по време на изпит за професионални умения, и на евентуалните коментари на проверителя по тях. Несъмнено, правото на поправяне очевидно не може да позволи на кандидат „да поправи“ а posteriori „неправилни“ отговори, тъй като те изобщо не представляват неточност по смисъла на директивата, която да осигурява право на поправяне. Възможно е обаче да възникнат положения, при които тези отговори и коментари да се окажат неточни, например в резултат на размяна по погрешка на писмените изпитни работи, поради което отговорите на друг кандидат са приписани на съответния кандидат. Освен това, не може да се изключи възможността кандидат да има право да поиска от администратора на данните отговорите му на изпита и коментарите на проверителя по тях след определен период от време да бъдат изтрети, тоест унищожени.

Тъй като съответно е възможно писмените отговори, дадени от кандидат по време на изпит за професионални умения, и евентуалните коментари на проверителя по тях да бъдат подложени на проверка — по-специално, що се отнася до тяхната точност и до необходимостта от съхраняването им — и да бъдат поправени или изтрети, Съдът приема, че предоставянето на кандидат на право на достъп до тези отговори и коментари служи на целта на директивата, а именно да гарантира защитата на правото на кандидата на личен

живот при обработването на засягащите го данни, при това независимо дали въпросният кандидат разполага с такова право на достъп и по силата на националната правна уредба. В това отношение Съдът припомня, че защитата на основното право на личен живот по-специално предполага всяко физическо лице да може да се увери, че засягащите го лични данни са точни и се обработват законосъобразно.

Накрая, Съдът уточнява, че правата на достъп и на поправяне не обхващат изпитните въпроси, които сами по себе си не представляват лични данни на кандидата. Съдът освен това припомня, че в правото на Съюза се предвиждат някои ограничения на тези права. Държавите членки съответно могат да приемат законодателни мерки за ограничаване на обхвата на предвидените права и задължения, ако подобно ограничаване представлява необходима мярка за гарантиране на правата и свободите на други лица.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎☐ (+32) 2 2964106